

Tredje næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til landbrugs- og fiskeriudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

12) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 89:

Forslag til folketingsbeslutning vedrørende produktion og eksport af krigsmateriel.

Af Niels Helveg Petersen (RV) m.fl.
(Fremsat 22/3 84).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling**Justitsministeren (Ninn-Hansen):**

Vi havde sidste år to debatter om våbeneksportpolitikken. Det er mit indtryk på baggrund af disse debatter, at der i folketinget er et bredt flertal for den nuværende ordning. Det principielle forbud mod våbeneksport med mulighed for tilladelse efter en konkret vurdering af den enkelte sag er efter min opfattelse fortsat en udmærket og smidig ordning. En ordning, hvorefter regeringen på forhånd fratages muligheden for at tillade eksport til andre lande end de nordiske og medlemmerne af NATO, finder jeg ikke heldig, og jeg finder den heller ikke nødvendig på baggrund af den langvarige praksis, som skiftende regeringer har fulgt.

Jeg er heller ikke tilhænger af at optage en definition af begrebet krigsmateriel i en lov. Der er ingen tvivl om, at den tekniske udvikling i løbet af kort tid ville gøre en sådan definition forældet. Jeg finder, det er fuldt tilstrækkeligt, at loven om produktion af krigsmateriel, sådan som den er i dag, giver nogle grundprincipper, nemlig at produktionen kun må ske med tilladelse fra regeringen, at der ikke må være udenlandsk indflydelse på denne produktion, og at produktionen kun må ske under løbende kontrol.

Jeg kan heller ikke tilslutte mig forslaget om, at der skal indføres ret til at nægte at medvirke til tilvirkning af krigsmateriel uden fortabelse af rettigheder, og jeg finder forslaget om parlamentarisk tilsyn med det nuvæ-

rende administrative kontrolorgan overflødig. En gennemførelse heraf vil være en uhensigtsmæssig sammenblanding af den lovgivende og den udøvende magt, og jeg mener altså også, at det i realiteten vil betyde en forflygtigelse af ministeransvaret.

Jimmy Stahr (S):

Man ville gerne ved enhver lejlighed sige noget nyt og genialt, og jeg satte mig så til at læse det, jeg havde sagt sidste gang, men jeg må desværre indrømme, at jeg ikke kan finde på noget, der var bedre end det, jeg sagde ved den sidste behandling. Jeg er godt klar over, at jeg dér erklærede justitsministeren min store tillid, men i denne sag må jeg faktisk sige, at jeg har bevaret denne tillid i det år, der er gået, og fortsat vil gøre det. Jeg vil endda denne gang gå et skridt videre i min tillid, idet jeg vil læse et lille stykke af det, justitsministeren sagde ved sidste behandling i sit oplæg (Folketingstidende 1982-83, sp. 8795):

»Det skal erkendes, at loven efterhånden har nået en betydelig alder, men det er ikke udtryk for, at den er forældet. Den bygger tværtimod på nogle grundprincipper, nemlig at produktion af krigsmateriel kun må ske med tilladelse fra regeringen, at udenlandsk indflydelse på denne produktion ikke må finde sted, og at produktionen kun må ske under løbende kontrol. Det synes jeg er nogle principper, som er gode, som bør bibeholdes, og som unødvendiggør ændringer som foreslået.«

Det synes jeg faktisk var meget fornuftigt sagt af justitsministeren sidste gang, og jeg vil stort set henholde mig til de bemærkninger.

Per Stig Møller (KF):

Det konservative folkeparti kan ikke gå ind for det foreliggende beslutningsforslag, uagtet vi naturligvis har dyb sympati for ønsket om at få en verden, hvor krigsmateriel ikke findes; vi vil bare også gerne have, at vi selv findes der sammen med vore venner, når den dag kommer.

Vi må også gå imod det, fordi vi jo rent faktisk, således som hr. Jimmy Stahr har belagt det med justitsministerens ord fra en tidligere debat, i forvejen har et principielt